

mende er tagen til Tjeneste i sit Hjemlands Hær eller ikke. Det er et Spørgsmaal, som kan have afgørende Betydning med Hensyn til Svenskere, idet Svenskere jo meget let blive indlemmede i Hæren derovre efter de der bestaaende Børnepligtsforhold, og det er da antaget, at hvis vedkommende staar i Nummer i den inddelte svenske Hær, ville vi ikke kræve Børnepligt af ham her. Selv om der imidlertid ikke foreligger disse Hindringer, kræver Loven af 1869 kun, at vedkommende fremmede skal opfylde Børnepligten her i Landet, saa snart han har erhvervet fast Hjem her; men Spørgsmaalet bliver da det, hvad der kræves til at erhverve fast Hjem, og der har ganske vist Justitsministeriet været af den Anskuelse, at Indgaelse af Ægteskab med en dansk Kvinde vil være tilstrækkelig til under almindelige Forhold at statuere, at vedkommende har erhvervet fast Hjem her i Landet. Denne Opfattelse har Justitsministeren imidlertid senere forladt. Ministeriet antager nu, at dette alene ikke er afgørende, og navnlig, at det faste Hjem maa være erhvervet her inden 32 Aars Alderen; thi med den Alder udløber Forpligtelsen til at gøre Børnepligt, hvis vedkommende da ikke allerede forinden har været indkaldt.

Naar man ud fra disse Regler vil se, hvor mange af Ansøgerne der havde været forpligtet til at melde sig til Opfyldelse af Børnepligten her i Landet, tror jeg, at det Resultat, man der kommer til, vil blive meget ringe. Det forbauser mig, at den ærede Ordfører nævnedet et Tal, som, hvis jeg hørte rigtig, var 114, og som skulde angive, hvor mange af Ansøgerne der havde forsvømt at opfylde deres Børnepligt her i Landet. Jeg tror ikke, at det kan være rigtigt; man kan kun komme til det Resultat, naar man, hvad ogsaa den ærede Ordfører var meget tilbøjelig til, gaar ud fra som noget givet, at blot dette, at vedkommende har indgaaet Ægteskab her i Landet, er tilstrækkeligt til at statuere, at han har fast Hjem her, og altsaa er Børnepligten undergivet. Men naar man ikke kan det — og man maa jo i den Henseende følge den Fortolkning, Justitsministeriet har opstillet — vil den ærede Ordfører sikkert komme til det Resultat, at han har taget alt for mange med. Jeg tror at kunne sige dette med saa meget større Sikkerhed, som der jo i Betænkningen er anført 10 Personer, om hvem det skulde kunne siges med Sikkerhed, at for deres Vedkommende foreligger Forholdet særlig graverende, saa at man næsten kunde gaa ud fra, at de have undraget sig deres Børnepligt. Jeg har gaaet disse 10 igennem efter Anmærkningerne — thi selve An-

mærkningerne har jeg jo ikke set i u — men jeg kan ikke komme til mere, end at maaste to af dem ere Børnepligt undergivne. To af dem ere Dyssere, og dem lader jeg fare, saa meget mere som den ene af dem, der er kommen ind i en temmelig ung Alder, er gift med en tykt Kvinde. Saa er der to, som først have erhvervet Borgerkab efter deres 32te Aar, altsaa paa et Tidspunkt, hvor de ikke mere vare forpligtede til at melde sig til Opfyldelse af Børnepligten, saa de kunne ogsaa gaa ud. For fire gælder det, at de ikke have faaet noget fast Erhverb her. Deres Livsstilling er: Tilstører, Malersvend, Mester paa en Fabrik og Strædersvend; de have altsaa ikke erhvervet Borgerkab og ikke faaet noget i den Forstand fast Erhverb her i Landet. Dertil kommer, at tre af disse ganske vist have været gifte, men gifte med svenske Kvinder, altsaa med fremmede Kvinder, saaledes at man heller ikke kan for deres Vedkommende lægge nogen Vægt paa Ægteskabet. Tilbage bliver der saaledes kun to, nemlig Nr. 29 og 30, som efter den Forklaring, der er givet i Anmærkningerne, maa antages at have vundet Borgerkab, jeg kan ikke se andet. For deres Vedkommende er der altsaa Mulighed for, at de have forsvømt Anmeldelse. — Saaledes stiller det sig nærmest for mig med Hensyn til Fremtiden, og det er egentlig det, det kommer an paa, thi der er jo ikke gjort Indvending fra Udvalgets Side med Hensyn til nogen af de paa Forslaget anførte Personer. Jeg skal udtale, at jeg gerne skal blive ved, som jeg har gjort ved Udarbejdelsen af Lovforslaget i Aar, at undersøge i de foreliggende Tilfælde, hvorvidt det om hver enkelt Ansøger kan siges med Føje, at han har undraget sig sin Børnepligt. Jeg skal da for deres Vedkommende søge Sagen nærmere opløst, men ved denne Undersøgelse maa jeg gaa ud fra den Opfattelse, som Regeringen har af Børnepligts Lovens § 2, og jeg maa altsaa lægge Vægt paa, om man virkelig kan sige, at vedkommende har faaet fast Hjem her navnlig gennem Erhvervelse af Borgerkab eller Næringsbevis, medens jeg derimod ikke kan tillægge Ægteskabs Indgaelse i og for sig en tilstrækkelig afgørende Vægt. Men saaledes skal jeg forholde mig med Hensyn til dette Punkt i Fremtiden.

Ordføreren (Roch): Det var fuldkommen rigtigt, som den højtærede Minister forment, at min Opgørelse af Antallet af dem, der have tilsidesat Børnepligtsloven, grundede sig paa den Opfattelse, som Udvalgets Flertal og tidligere Justitsministeren